

a mon estimat mestre
Blais Millet Payer.

Eletra, múnica de
Pere Alegre.

4-1939

La nit de nadal.

La nit de na-dal es nit d'a-le - gri-a que ha nat un in - fant her -
mos com lo di - a. És lo Je-su - set, lo fill de Ma - ri-a, es lo re-den - tor qu'el
cel nos en - vi - a. No ha nat en pa-lau, cas - tell ni ma - ri-a, que ha nat a Bet - leem en ma-es-ta-
- bli - a. No en té lo bres-sol d'or y se-de - ri - a, que'n té un per-se - bret d'arb-joalla a bla-ni-da. L'es-
tel d'Ori - ent sa llum li en - vi - a; Las - flors son per - fums de mel i ambro - si - a. Els
an-gels mes bells li fan com-pan-ya. Les aus a prop d'ell can-tan nit y di - a. Sen-
tint dels o - cella la dol-ça armo - ni - a, Je - sus s'a-dor mit, la son ne sen-ti - a. Tan
pe-ti - tet qu'és, ja en-sent me-lan-gi - a, ja en cre-uels bra-gets, en la creu so-mi-a. Ja
mare lo veu, lo veu y vos - pi-ra, de-i-pon-da a l'in-fant qu'els bra-gets es-ti-ra, l'es-
trenyen son pit de mare a fle - gi - da, y es-cla-tan en plor Je - sús y Ma - ri-a. Sen-
tan son can-tar en-torn l'es-te - bli - a; La nit de na-dal es nit d'a-le - gri-a.

Una nit de lluna clara.

Cançó estrafalaria

Aquesta cançó fou escrita en un moment de bon humor
després d'haver sentida cantar la bella cançó "Bora, boretta la mar"
de Borrià de Palau.

Bo-ra, bo-re-ta la mar, u-na-nit de llu-na
cla-ra m'es ta-va de pan-xa al sol so-bre l'a-re-na to-
rra-da. Voy sen-tin cantàals tau-rons, vei-en sal-tar las ci-
ga-las, dels ar-bres al re-mo-reig poc-a-poc m'en-dor-mis-
ca-va. Quan de sob-te em des per-tà un es-pe-tac de ri-
a-lla, d'un-na nin-fa jún par-tor qu'en las ó-nas pa-po-
lla-van. Men-tres a-le-gre el ra-mat, per en-tre els co-ràls
al-gas sen gat-xa-ra amb los deu-fins, pun-te-ja-van la sar-da-na.

Barcelona Novembre 1919
Any de la Victòria.

Dr. D. Lluís Millet

Estimat y may oblidat mestre; no se si recordava al excursionista Alegre, lo fundador del premi de l'Orfeo Català per a la cançó popular en la primera festa de la música catalana, jendres d'en Francisco Millet Oliver i lo recorda? Doncs, al tal excursionista, cap a ses vellesas y quan apenas se recorda de la solfa, li ha entrat la proïja de volguer escriure música, millor dit, de passar al pentagrama la que de temps porta gravada en el cervell y com la lletra de una de las cançons - La nit de Nadal - al arribar publicada, quan cantava, estava dedicada a vostè, ara que la he transcrita ni remeto una copia que confio entendra y ho dic aixís per que no tinc la pretensió de creure haver enyorat alejundament uns signes que casi desconec. Mes si los anys y los embats de la vida han rouellat los meus coneixements musicals, no aixís la afició a las cançons de la Terra, l'amor al Orfeo Català y menys a vostè son fundadors y adalait insuperable. Acipitila doncs amb venerolenge com si fos una obra acabada y perdoni l'atreviment de qui ha procurat compensar la ignoranci amb la bona voluntat.

Molta salut y llarga vida li desitja
son admirador y aff. J. J.

Jere Alegre.